

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΞΕΙΣ.

139.

Πῶς παράγουσιν οἱ τέττιγες τὴν ᾠδὴν τῶν;

140.

Τὸ ὄλον μου, ἐξ ἑνδεκα γραμμάτων συγκείμενον, ἀποτελεῖ ὄνομα ἐπισήμου Βυζαντινοῦ.

Ἐκ τῶν ἑνδεκα γραμμάτων:

Τὰ 1, 4, 9, 2, 11, 2, 5 ἀποτελοῦσι ἀρχαίαν πόλιν τῆς Θεσσαλίας.

Τὰ 7, 2, 5, 8, 11 βασιλεία τῶν Θηβῶν.

Τὰ 4, 11, 5, 2 μίαν τῶν πέντε ἡπείρων.

Τὰ 2, 11, 1, 5, 11 ἀμυντήριον ὄπλον.

Τὰ 1, 4, 3, 7, 2, 11 ἐπώνυμον ἐνδόξου πόλεως.

Τὰ 9, 2, 3, 7, 5, 4 φιλελληνικὴν δύναμιν τῆς Εὐρώπης.

Τὰ 4, 11, 2, 5 χωρίον τι.

Τὰ 2, 5, 10, 7, 6, 11 ἀρχαίον θεόν.

Τὰ 4, 5, 2, 11 ἓνα τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων.

Τὰ 7, 2, 1, 3, 4, 11 ἐπιφανῆ μαθηματικὸν Γάλλον.

141.

Ἀρχαῖος γρύφος.

Εἰμὶ χαμαιζήλον ζῶων μέλος· ἦν δ' ἀφέλῃς μου

Γράμμα μόνον, κεφαλῆς γίνουμαι ἄλλο μέρος.

Ἐν δ' ἑτερον, ζῶων πάλιν ἔσσομαι· ἦν δὲ καὶ ἄλλο,

ὅθ' μόνον εὐρήσεις, ἀλλὰ διακόσια.

142.

NP
O

+ γκ' Ἀττη κ' Ἰσις.

143.

[Συμπλήρῳσεν τοὺς ἐπομένους στίχους].

Ἐπίσημος καὶ μυστικὴ ἡ βίβλος τῆς —,

εἰς μάτην τις εἰς τὸ αὐτὸ νὰ τὴν κρατῇ —

δὲν ἀπαντᾷται δις, οὐαί! σελλῆς ἡ —,

καὶ τὸ μοιραῖον φύλλωμα ἀφ' αὐτοῦ —

Κ' ἐνῶ νὰ ἐπανεέλθωμεν ζητοῦμεν εἰς —

ἀντικειμένον δι' ἡμᾶς ὥραίου καὶ —

ἐνῶ ἀκόμη θάλλομεν ἀσπασίον —

αἴφνης εὐρίσκομεν ἐμπρὸς τὸ φύλλον τοῦ —!

144.

Τὸν ὑπουργὸν * * ἠρώτησαν, ἂν προτίθεται ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅσα γράφουν κατ' αὐτοῦ. Ἀγρὸν ἠγόρασα, τοῖς ἀπεκρίθη. Καὶ θ' ἀγοράσῃς καὶ ἑτερον, προσέθηκεν εἰς τῶν παρόντων.

145.

Ου.....ε πρ....ι ν... πλ....η τ.ς γυ.....α εσ.ω κ.ι
δ. α.....ς

146.

Εἰς τὸ σῶμά σου ὑπάρχον κ' εἰς τὰ σώματα τῶν ζῶων,

Εἰς τὸ φαγητὸν μὲ θέτεις ἢ ὀλίγον ἢ ἀθρόον·

Ἄν τὰ δύο μου τὰ πρῶτα ἢ μικρά σου χεῖρ ἐκβάλῃ,

Ῥόδα θέλουν σὲ στολίσαι, ἀηδὼν θέλει σοῦ ψάλει,

Ἐὰν ἡ φύσις θὰ σκιρτήσῃ εἰς τὰ τόσα της τὰ κάλλη.

147.

Διπλοῦν εἰς τὸ σκότος,

Μονὸν εἰς τὸ φῶς,

Στὸ στρώμά σου εἰμαι,

Στὴν κλίνην ποσῶς.

148.

... Α ...

... Ρ ...

... Ι ...

... Σ ...

... Τ ...

... Ο ...

... Θ ...

... Ε ...

... Λ ...

... Η ...

... Σ ...

149.

ρ

. π

. ζ

. φ

170.

Lamartine naguère, en strophes gracieuses,
A chanté mon premier et ses rives heureuses;

Ma deuxième fraction

Est la clef de l'ambition;

De mon troisième, étonnant subterfuge :

Il n'est jamais dans l'eau, mais préside au déluge;

Sur mon dernier, un jour le labourer

Dépose en la saison le fruit de son labeur;

Dominant les vains bruits, les clameurs de la terre,

Par des accents que Dieu vint lui-même inspirer,

Mon entier, du haut de la chaire,

Dit aux puissants de craindre, aux faibles d'espérer.

171.

Des personnes font chez un pâtissier une consommation de dix-huit petits gâteaux à vingt centimes, et vingt-six à six centimes. On demande le nombre, le sexe et la nationalité de ces personnes.

172.

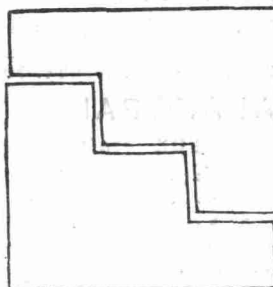
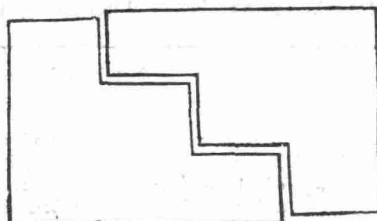
Mon premier se sert de mon second pour manger mon entier.

ΛΥΞΕΙΞ.

137.

Σκαμανδρώνυμος (πατὴρ τῆς Σαφούς, Λέσβιος).

138.

139.

Ο' 32 καὶ ὁ 8.

140.

Ἦ ρ ἄ Κ λ ε ι ο ν
 ἄ Ρ κ ἄ δ ι ο ν
 κ Η σ α μ ο ς
 σ η Τ ε ι α
 λ α σ Η θ ι ο ν

141.

γ α λ α
 α ν η ρ
 λ η γ ω
 η ρ ω ς

142.

Ὁ φιλάργυρος ὁμοιάζει πρὸς τὸν χοῖρον ὥστες χρᾶται· μένει μόνον ὅταν σφαγῇ.

143.

Παντοῦ τὰ κόμματα διορθῶ.

144.

Παρασκευὴ (Λόγος - Λυσίου)

145.

Χρόνος - ὄνος.

146.

L'argent.